

Arrest

nr. 31 547 van 15 september 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 16 juni 2009 tot weigering van binnenkomst met terugdrijving of terugleiding tot aan de grens, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 16 juni 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt op 20 december 2006 België binnen en verklaart zich vluchteling op 22 december 2006.

Verzoeker blijkt reeds asiel te hebben aangevraagd in Griekenland. Op 18 januari 2007 vraagt België aan Griekenland de overname van verzoeker.

Op 31 januari 2007 gaat Griekenland akkoord met de overname van verzoeker en deelt transfermodaliteiten mee.

Op 22 februari 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Op 31 mei 2007 wordt verzoeker overgedragen aan Griekenland.

Op 17 september 2007 dient verzoeker opnieuw een asielaanvraag in in België.

Op 10 oktober 2007 stemt Griekenland weer in met de overname van verzoeker.

Op 16 oktober 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Deze wordt ingetrokken en vervangen door een nieuwe beslissing van 18 oktober 2007.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 2813 van 20 oktober 2007 wordt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van deze beslissing verworpen. Het cassatieberoep tegen dit arrest wordt door de Raad van State verworpen bij beschikking nr. 1537 van 22 november 2007. Verzoeker dient tevens een beroep tot nietigverklaring in tegen de beslissing van 18 oktober 2007. Bij arrest nr. 28 309 van 3 juni 2009 wordt de afstand van geding vastgesteld.

Op 21 november 2007 wordt verzoeker overgedragen aan Griekenland.

Op 12 mei 2009 komt verzoeker opnieuw aan te Zaventem en dient voor de derde maal een asielaanvraag in.

Op 13 mei 2009 wordt hem een beslissing ter kennis gebracht tot binnenkomstweigering met teruggrijping.

Uit een vergelijking van de vingerafdrukken blijkt dat verzoeker reeds asiel heeft aangevraagd in Noorwegen in januari 2008.

Op 11 juni 2009 vraagt België aan Noorwegen de overname van verzoeker.

Op 15 juni 2009 gaat Noorwegen akkoord met de overname van verzoeker.

Op 16 juni 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van binnenkomst met teruggrijping of terugleiding tot aan de grens. Dit is de bestreden beslissing.

“België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan Noorwegen toekomt, met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 4(5) van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003.

De betrokkene werd op 12.05.2009 aangetroffen op de luchthaven van Zaventem bij de grenscontrole niveau aankomst. Hij verklaarde op 12.05.2009 te zijn aangekomen vanuit Istanboel. De betrokkene diende al op 22.12.2006 en 17.09.2007 asielaanvragen in in België. De betrokkene werd op 21.11.2007 verwijderd naar Griekenland in het kader van Verordening 343/2003, nadat de Griekse autoriteiten hadden ingestemd met een verzoek tot overname van de betrokkene. Vergelijking van vingerafdrukken wees uit dat de betrokkene op 28.01.2008 een asielaanvraag indiende in Noorwegen. Tijdens zijn verhoor bevestigde de betrokkene dit. Op 11.06.2009 werd aan Noorwegen een verzoek tot terugname gericht dat op 15.06.2009 met instemming werd beantwoord.

De betrokkene verklaarde tijdens zijn verhoor dat hij een derde asielaanvraag in België indiende omdat hij hier al eerder asiel vroeg en een tijd verbleven heeft. Dit motief noodzaakt ons inziens niet tot een

toepassing van artikel 3(2) van Verordening 343/2003. Er is geen enkele aanleiding om aan te nemen dat de Noorse autoriteiten de minimumnormen inzake de asielpcedure en inzake de erkenning als vluchteling of als persoon die internationale bescherming behoeft, zoals is vastgelegd in de Europese Richtlijnen 2004/83/EG en 2005/85/EG, niet zouden respecteren. De betrokkene verklaart dat hij zich ziek voelt. Er zijn echter geen indicaties dat de betrokkene dringende medische hulp in België behoeft. Er werden onze diensten vanuit het centrum, waar de betrokkene verblijft, geen medische attesten of gegevens betreffende de gezondheid van de betrokkene overgemaakt. Er zijn ook geen aanwijzingen dat de gezondheidstoestand van betrokkene geen overdracht aan Noorwegen zou toelaten. Er is dan ook geen reden om de asielaanvraag van de betrokkene in België te behandelen op grond van de artikels 3(2) of 15 van Verordening 343/2003 Bijgevolg wordt bovengenoemde teruggedreven/teruggeleid naar de grens en dient hij zich aan te bieden bij de bevoegde Noorse autoriteiten.”

Verzoeker dient een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in van deze beslissing, die wordt verworpen bij arrest van de Raad nr. 28 873 van 19 juni 2009.

Op 22 juni 2009 wordt verzoeker overgedragen aan Noorwegen.

2. Over de ontvankelijkheid

In de nota werpt verwerende partij op dat verzoeker geen belang heeft bij het beroep tot nietigverklaring nu hij op 22 juni 2009 werd overgedragen aan Noorwegen en uit telefonisch contact met de Noorse autoriteiten blijkt dat hij aldaar een nieuwe asielaanvraag heeft ingediend.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit de stukken van het administratief dossier ("verslag vertrek") blijkt dat verzoeker werd teruggeleid naar Noorwegen op 22 juni 2009 en ter zitting deelt de advocaat van verwerende partij mee dat verzoeker daar een asielaanvraag heeft kunnen indienen. De bestreden beslissing werd bijgevolg ten uitvoer gelegd. Een nietigverklaring van de bestreden beslissing zou geen nut meer kunnen opleveren voor verzoeker. Ter zitting zet de advocaat van verzoeker uiteen dat zij volhardt in het ingediende verzoekschrift, maar zij toont niet met concrete gegevens aan wat het mogelijke voordeel en nuttig effect zou zijn van een vernietiging van de bestreden beslissing.

Verzoeker getuigt bijgevolg niet meer van het rechtens vereiste actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET